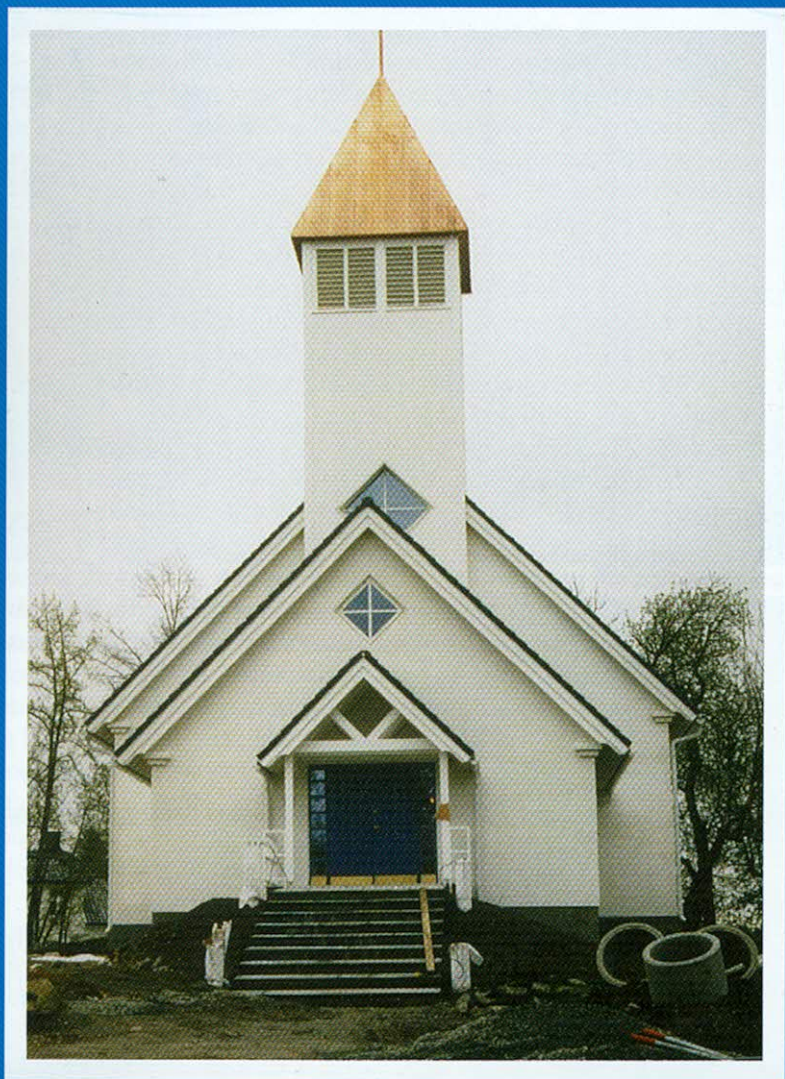

Pensjonist-nytt

NR. 2 - JUNI 1999

Utgitt av pensjonister ved Frogn Eldresenter

DU HAR ENNÅ TID

Eldre innfødte pensjonister i Drøbak og Frogn husker at Molo A ble anlagt, de husker at Herrebadet ble bygget i slutten av 20-årene, og minnes Røde Kors-ukene tidlig i 30-årene med «Tante Jutta fra Calcutta» i kinosalen. Og de husker kolonial- og melkebutikkene i badebyen vår og rutebåtene som daglig la til ved brygga, de ser for seg Pol'ti Mørk, Konningen som hoppet i Trolldalen og mye mer fra gamle, nesten urørte Drøbak. Men det er ikke så mange igjen av de innfødte som har feiret 75-årsdagene sine, 80-årsjubileet eller har lagt 90-årsdagen bak seg.

Pensjonist-nytt nærmer seg sterkt det historiske tidsskifte. De som husker «gamle Drøbak» – menn og kvinner som hadde sin barne- og ungdomstid inntil krigen kom – er på vei ut. Inn kommer de som hadde sin ungdomstid under krigen og etter.

Vi står altså ved et skille – det som kan gi et historieløst tomrom. Vi har streift innom denne faren tidligere i Pensjonist-nytt. Og nå plutselig står vi med et ben i hvert århundre, i hvert årtusen, og, for å være mer jordnær, vi skriver med ett ben på hver side av krigen. Nye pensjonister vil overgå de gamle urinnvånere i antall.

Det finnes ikke noe annet medium i vår kommune som kontinuerlig kan binde de nevnte pensjonistgrupper sammen som vårt Pensjonist-nytt. Derfor kommer vi fremover til å bringe noe mer stoff fra yngre pensjonisters liv. Men mest presserende er det å få ned mest mulig av det de eldste har å fortelle, slik vi i stor utstrekning har gjort til nå. Vi er litt stolte av å ha skrevet atskillig historie av verdi fra gamle Drøbak og Frogn i løpet av de nær 20 år vi har eksistert.

Men selvsagt er det mye som står igjen. Dette vil vi gjøre en kraftanstrengelse for å få tak i. Til det trenger vi din hjelp. Før dette årtusen er over, ber vi om tips på stoff du selv kan tenke deg å skrive om, eller stoff du gjerne vil ha skrevet, men som du trenger hjelp til å få ned på papiret. Det bidrar vi gjerne med.

Du kan gi oss tips om personer, kulturelle begivenheter, skolestoff, idrettsbegivenheter, gårdshistorier, redskaper, familieliv, arbeidsliv, militærliv i regionen, ungdomsopplevelser, sjøfart, fiske, samferdsel, matskikker, drikkeskikker, musikkliv, ja, bare bruk din egen fantasi til emner.

Det er slik vi skal møte de nye pensjonister, gi dem bakgrunn for det samfunn de nå lever i. (Se side 30)

REDAKSJONEN

Lilly og Willy Færgestad 64 93 04 81	Sverre H. Christophersen
Gertrud Berg 64 93 23 83	Karl Garder 64 93 90 35
Reidun Iversen 64 93 32 78	Arne Nesje 64 93 07 13
Bernhard Magnussen 64 93 04 89	

HAVFRUENE I HAVN(A)

Ingeborg Lane (Lacy), som vi tidligere har omtalt i Pensjonist-nytt i forbindelse med gallionsfiguren på det Lehmannske hus i Havnegaten, fylte nylig 90 år. I den anledning har hun igjen vært generøs og forært Frogn kommune skulpturen med de tre havfruen, som Reidar Finsrud har skulpturert. De troner nå innerst på Molo A, like ved siden av den lille broen.

Vi håper de blir irrg grønne av misunnelse over den fargerike gallionskvinnen bare en kabellengde unna.

BM

FROGN KIRKE

Bildet er tatt av Therese Koppang/Akershus Amtstidende. Det er også hun som har tatt forsidebildet til dette nummer av Pensjonist-nytt.

Den 6. juni 1999 ble en gledens dag for befolkningen i Frogn. Da ven nye kirken ble vigslet på det gamle kirkestedet Froen. Der hvor den gamle kirken lå, ligger nå en ny hvit murkirke, høyt og fritt som et naturlig innslag i landskapet.

Fem år er gått siden vandaler herjet og brente, så bare forkullede rester lå igjen av den vakre tømmerkirken fra 1859. 4. juni 1994 våknet Frognfolket til nyheten om en nedbrent kirke, og de reagerte med forferdelse og avsky. Det ufattelige var hendt, noen hadde tent på kirken som var en del av bygdas kultur og tradisjon.

Kirkebrannen utløste et veldig engasjement hos bygdefolket. Det var ventet at folk skulle ha meninger om hva som nå skulle skje, men at det skulle «ta av» i den grad som man så i ettertid, overrasket de fleste. Det viste seg at de verdier kirken representerte, var dypt forankret i befolkningen. Som kulturbærer angår kirken langt flere enn de vanlige kirkegjengerne.

Leserinnleggene i lokalavisen var mange og skarpe. Til menighetsmøtet som ble arrangert 10. april 1996 gikk folk «mann av huse» for å gi uttrykk for sine meninger. Menighetsmøtets ønske om å reise kirken på det gamle kirkestedet, ble tatt til følge av kommunestyret i

møte 20. mai 1996. Så var det vel bare å sette i gang å bygge da? Nei, så enkelt var det ikke. Kravet til antall sitteplasser i sognekirken var det ikke mulig å tilfredsstille på den gamle kirketomten. Det måtte søkes departementet om dispensasjon fra bestemmelsene.

Departementet ga dispensasjon med hensyn til antall sitteplasser, på betingelse av at Fellesrådet får anledning til å reise en ny kirke sentralt beliggende i kommunen innen 5 år etter at kirken på branntomten er ferdigstilt. Kommunestyret har gjort vedtak om ny kirketomt «Trekanttomten» i Ullerudåsen. Dette vil bli en flerbrukskirke som skal gi plass for en rekke forskjellige aktiviteter.

Det ble en lang og tung vei å gå før selve byggearbeidet kunne starte. Men omsider kunne plankomiteen starte arbeidet med valg av arkitekt. Man utarbeidet kravspesifikasjon og innbød til såkalt parallell oppdrag som ble vunnet av arkitekt Erik Anker. Hans utkast ble presentert på et menighetsmøte i september 1997. Det ble gitt uttrykk for stor tilfredshet med forslaget. Og den nye kirken tilfredsstiller forventningene man hadde.

Det er blitt en vakker kirke som ligger markert oppe på høyden, og som glir naturlig inn i landskap og miljø. Det er riktignok en ny kirke, men arkitekten har på en god måte fått frem gjenkjennelsesaspektet. Inne er kirken lys og vennlig med hvitmalte vegger. Taket er malt lys blått med kraftige trekonstruksjoner i en mørkere blåfarge. Møblene er i lys bøk med trekk i en varm farge som harmonerer med fargene i altertavlen. Seks messing lysekroner og lampetter på messing skjold mellom vinduene forsterker inn-

trykket av høytid og harmoni.

Når det gjaldt utsmykningen av kirken, ble det også innbudt til en lukket konkurranse. De innsendte arbeidene ble vurdert av en jury som besto av fagfolk utenfra og representanter for menigheten. Konkurransen ble vunnet av Eva Carling Westelius fra Stockholm.

Vi opplevde dessverre å få en opphetet debatt om utsmykningen av kirken også, noe som for plan- og byggekomiteen føltes svært urettferdig. Vi var nemlig helt trygge på at den prosessen vi hadde valgt var korrekt. Komiteen arbeidet dessuten under et sterkt tidspress.

Vel, all den striden som har vært, bør vi legge bak oss. Vi må se fremover og glede oss over den nye vakre kirken. Bygdefolket har ved sitt engasjement på flere måter vist at de holder av sin kirke. Mange gaver er gitt til kirken.

Så får vi håpe og tro at det vil utvikle seg et levende og friskt kirke- og kulturliv i den nye vakre Frogn kirke.

*Jorunn Kolbjørnsrud
leder av Frogn kirkelige fellesråd*

